

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010383
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Štubniaková Kochanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6719010383.6

Uznesenie

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Zuzanou Štubniakovou Kochanovou v trestnej veci obžalovaného Š. B., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 31.05.2021 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd trestnú vec obžalovaného Štefana Cibulu, nar. X.XX.XXXX v P., trvale bytom T. XXX, Z. K. U., Č. S., stíhaného pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

ako podielový spoluvlastník v podiele 1/6 k rodinnému domu č. XXXX/XX na ulici F. E. v P., postaveného na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX I. XXXX/XX, vedenom na LV č. XXXX v katastrálnom území P., a k nemu prináležiacich pozemkoch, dňa 07. 09. 2018 v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. a 23:30 hod. vymenil na budove garáže, letnej kuchynky a jednej izby v rodinnom dome zámky na vstupných dverách, pričom kľúče od nových zámkov neodovzdal poškodenej D. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. E. Č. XXXX/XX, XXX XX P., ktorá je podielovou spoluvlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti v podiele X/X a ktorá predmetný rodinný dom užíva, následne dňa 11. 10. 2018 v čase medzi 10:00 hod. a 15:15 hod. vošiel cez zatvorenú neuzamknutú bráničku do dvora predmetného rodinného domu a prešiel k dreveným vchodovým dverám, ktoré odomkol pravým kľúčom, tieto následne zvesil z pántov, naložil ich do svojho osobného motorového vozidla a odviezol na presne nezistené miesto, pričom rodinný dom nechal dokorán otvorený, a následne dňa 13. 10. 2018 v čase o 10:00 hod. vošiel cez zatvorenú neuzamknutú bráničku do dvora predmetného rodinného domu a prešiel k vchodovým dreveným, sčasti preskleným dverám rodinného domu, ktoré tam namiesto pôvodných zvesených dvier založila poškodená D. Ľ., tieto zvesil z pántov a následne naložil ich do svojho osobného motorového vozidla a previezol na presne nezistené miesto, pričom rodinný dom nechal dokorán otvorený,

p o s t u p u j e Okresnému úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie predmetného skutku ako priestupku.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 26. 06. 2019 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/394/18/6611 obžalobu na Š. B. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný Š. B. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po zákonom poučení vypovedal, že oni niekoľkokrát upozorňovali sestru, poškodenú D. Ľ., že sa má z domu odsťahovať, aj im slovne sľúbila, že sa odsťahuje do 01. 09. Mama, svedkyňa D. B., naliehala, aby dali opraviť dvere, tie boli v katastrofálnom stave, boli v nich

diery a unikalo teplo, jeho teda mama poprosila, aby to zariadil a odviezol dvere na opravu. Poškodená tam už nemala čo robiť, pričom on všetko robil na základe žiadosti jeho mamy. Nemuseli dať vyrábať nové dvere, tie staré boli funkčné, a mohli počkať na opravu tých pôvodných. Všetko teda robil na žiadosť mamy, aby mala slušné bývanie. Čo sa týka výmeny zámkov, to bolo tiež na žiadosť mamy, ktorá sa tam mala sťahovať z bytu, poškodená v tých priestoroch mala len hromadu bordelu, tak aby mama mala kam presťahovať svoje veci, a aby tam poškodená zase nenanosila nejaký bordel, tak vymenili zámky. Mama mala určenú len jednu miestnosť v dome, pričom sa tam mala sťahovať z bytu. Poškodená bola o všetkom informovaná, aj písomne ju na to upozorňovali, vedela aj o tom, že sa tam má nasťahovať mama. Mala sa tam sťahovať z dôvodu, že bývala v byte v nájme, a nájom jej končil, preto sa musela odsťahovať a vrátiť sa do domu. Poškodená sa mala vysťahovať do 01. 09., pričom momentálne už mama býva v tom dome. Začali ju tam sťahovať 25. 10. 2019. Opravu dverí riešili ešte pred nasťahovaním z dôvodu, aby to mala všetko v poriadku, pretože dom bol v zanedbanom stave. Poškodenú vopred upozornili na potrebu opravy. Pôvodné dvere, ktoré tam boli, ale nenašli, preto ich nezaložili, keď tie druhé zobrali na opravu. Tie pôvodné dvere tam ale potom poškodená nasadila, odmietla im ale dať od nich kľúče, z toho dôvodu potom aj volali policajtov, pretože aj tie dvere zložil a odniesol na nich vymeniť zámok, po asi hodine ich ale vrátil. Bola tam teda prítomná aj polícia, všetko vrátil do pôvodného stavu. Vtedy nechali dom otvorený, pretože sestra bola v tom čase doma a odmietala im dať od dverí kľúč, mame povedala, že keď chce do domu prísť, aby sa vopred telefonicky ohlásila, a že ona jej príde otvoriť svojím kľúčom. Mama tam má zriadené vecné bremeno, právo doživotného bývania.

Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že kľúče od pôvodných zámkov, ktoré vymenil, mala len poškodená, kľúče mala aj mama, vymenili len zámku, dvere sú naďalej funkčné. Poškodená potom ešte vymenila zámku na garáži a odmietla dať mame kľúče. Že pôjdu vymeniť zámky vopred poškodenej neoznámili, dodatočne sa to ale dozvedela, že boli zámky vymenené. Písomne proti tomu nenamietala, ústne ale jeho a mamu osočovala. Kľúče od druhých dverí mala len poškodená, žiadali ju ústne, aby od tých dverí dala kľúč mame, aby sa tam mohla dostať, ona len povedala, že kľúče nedá. Tie prvé dvere sú v oprave u jeho známeho, doposiaľ ich nevrátil, pretože sú stále v oprave, druhé dvere nepotrebovali, a dvere sú dvojdielne. Druhé krídlo druhých dverí odniesol tiež z dôvodu, že boli súčasťou dverí, na vrátenie dverí ho vtedy vyzvala polícia. Podľa neho o tom, že odniesol tie prvé dvere, poškodenú upovedomil, nevedel už ale uviesť ako. Po odnesení dverí vchod do domu nijako nezabezpečil. Políciu vtedy volala poškodená. Na rodinnom dome má on podiel 1/6 a poškodená 5/6. Poškodená má trvalé bydlisko v tom dome. On má tiež trvalé bydlisko v tom dome, nepamätal si už ale od kedy.

Poškodená D. L., sestra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že dňa 07. 09. 2018 boli vymenené zámky na garáži, letnej kuchynke a izbe v byte, na dverách bol ale len vybratý zámok, na druhý deň obžalovaný prišiel zámok vymeniť, a dvere zamkol. Obžalovaný tam trvalo nebýva, dlhodobo už býva na E.. Na druhý deň jej začali aj vyhadzovať osobné veci z letnej kuchynky. V nedeľu dňa 09. 09. nechali list, že ak sa neodšahuje, vybijú jej okná a vysťahujú veci. Dňa 11. 10. vymenili vchodové dvere, ona prišla okolo 15.30 hod. z roboty domov, a vchodová brána bola otvorená, a dvere do domu boli zvesené. Nechali tam list, že dvere dali do dlhodobej opravy, preto volala políciu. Na druhý deň si musela zobrať dovolenku, potom našli na povale staré pôvodné dvere, tak osadili tie. Potom prišli zase v sobotu, boli prekvapení, že mali dvere aj so zámkom, obžalovaný bol rozčúlený a vyhrážal sa, že prečo sa nevysťahovala. V roku 2010 dom kúpila od mamy a od nebohého brata. Keď potom prišli 11. 10., zložili dvere, a vtedy jej obžalovaný odštikol aj káble od internetu. Tiež zobral pohár vody, celý ho vylial na sedačku, pohár potom v kuchyni hodil poza jej chrbát smerom ku kuchynskej linke. Potom šiel do spálne a vyhadzoval jej odtiaľ osobné veci, keď odchádzal, tak sa na ňu zahnal, ale neudrel ju. Potom zase v sobotu zložil aj náhradné dvere, zase volala políciu, potom jej tie dvere vrátil, ale tie prvé pôvodné stále nevrátil. Stále jej robia zle, vynášajú jej z domu veci.

Na doplňujúce otázky poškodená uviedla, že v dome do Vianoc 2019 bývala ona so svojim priateľom, od 26. 10. 2019 tam býva jej mama, od Vianoc tam chodia už len príležitostne, pretože majú obavy. Nevedela uviesť, prečo ju obžalovaný vyzýval, aby sa vysťahovala z domu, mama súhlasila s tým, aby v dome bývala. Mama povedala, že pôjde bývať do bytu vnučky, pretože dom bolo už potrebné aj prerobiť, oni povedali, že ostanú v dome, a ona, že pôjde do bytu. Nájom tam neplatila, len prispievala na poplatky na elektrinu a podobne. S mamou dobre vychádzala, bola zmanipulovaná, ona sa s obžalovaným chcela aj dohodnúť na odkúpení jeho spoluvlastníckeho podielu, s čím on ale nesúhlasil, vravel, že tam chcú chodiť, že nesúhlasí s predajom, a od roku 2017 tam chodia každý mesiac, ale len aby urobili zle. Obžalovaný ju nevyzýval, aby robila na dome nejaké rekonštrukčné práce, čo na dome opravili, tak to

bolo z ich vlastnej iniciatívy, od brata nežiadali ani žiadnu náhradu, chceli tam ostať bývať. Vchodové dvere boli funkčné, bol na nich zámok, poškodené neboli, ak tak ich bolo potrebné len natrieť, neboli poškodené tak, že by sa nedali zamknúť. Keď vtedy obžalovaný odniesol dvere, nezabezpečil vchod do domu, keď vtedy prišla domov, našla dom otvorený, a vchodová brána bola tiež otvorená. V súvislosti s prejednávanej prípadom nepodala žiadne podanie na civilný súd, podala len trestné oznámenie. Nepodala ani návrh na vydanie neodkladného opatrenia, podala trestné oznámenie, myslela si, že jej polícia pomôže. Momentálne býva v byte svojho priateľa, na E. rade v P., je pravda, že mali možnosť tam bývať aj v čase skutku, vtedy v tom byte ale býval syn, oni mysleli, že sa s obžalovaným dohodnú. Kľúče od zámku od tých prvých dverí obžalovanému nedala, mame ale áno, mama aj predtým mala kľúče od prvých dverí. O tom, ako má nehnuteľnosť užívať, s obžalovaným nekomunikovala, komunikovala len s mamou, ona mala právo doživotného užívania, ona to brala tak, že je to mamin dom a obžalovaný sa o to v podstate ani nezaujímal, preto teda komunikovala len s mamou. Tieto problémy začali od roku 2018, obžalovaný jej napísal list, aby sa vystažovali, nevedela, z akého dôvodu, a od vtedy jej robia problémy. Na súd podala žalobu na zrušenie spoluvlastníctva, bolo to asi v roku 2017, potom jej začali robiť problémy. Z domu odišla núteno, lebo sa báli, zakaždým, keď prišli, tak robili problémy. Pokiaľ obžalovaný vstupoval do domu, nežiadal si jej súhlas.

Svedkyňa D. B., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že dňa 25. 07. 2018 poslal jej manžel, obžalovaný, spolu s jeho mamou, svedkyňou D. B., poškodenou doporučený list, aby uvoľnila dom, lebo mama dostala výpoveď z bytu, kde dovtedy bývala, do bytu sa tam chcel nasťahovať jej vnuk s rodinou. Poškodená na to písomne nereagovala, preto ona s obžalovaným a jeho mamou osobne v dome navštívili poškodenú, kde im písomne sľúbila, že k 01. 09. 2018 dom opustí. Dňa 07. 09. 2018 prišli do domu, poškodená nebola odsťahovaná, a miestnosti, kde mala mama bývať a mať zložené veci, boli zapratané bordelom. Oni vypratali kuchynku, potom, ale prišla polícia, mama teda následne požiadala obžalovaného, aby zabezpečil v dome izby, aby sa tam mohla nasťahovať. On preto vymenil zámky, a dňa 12. 10. potom išli na výsluch. Ešte dňa 11. 10. im dala mama obžalovaného kľúče od dverí, tak si otvorili, dvere zvesili, a nechali odkaz, že dvere išli na opravu, mama im ešte povedala, že niekde tam majú byť druhé dvere, tak ich hľadali, ale nenašli ich. Vrátili sa tam dňa 13. 10., dvere boli vymenené, skúšali kľúč, ale ten nepasoval, poškodená povedala, že im od dverí kľúče nedá, ale že keď mama chce, že nech dopredu zavolá, a ona jej potom otvorí. Ona preto volala políciu, tá prišla, poškodená uviedla, že dá kľúč len vtedy, keď mama dá kľúče od tých troch miestností. Mama preto požiadala obžalovaného, aby zložil dvere, keďže polícia nič neriešila, a po chvíli prišla do bytu za mamou polícia s tým, že sa vec ukľudní, keď dvere vrátia, tak sa tam vrátia aj s dverami. Obžalovaný potom teda zámky zložil, poškodená dala kľúče od dverí len mame.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že náhradné vchodové dvere vtedy hľadali v drevárni, udiarni a vzadu na dvore, dom po zvesení dverí nezabezpečili, počítali s tým, že sa poškodená o chvíľu vráti z práce, oni mali dohodnutú opravu dverí a ona tam už nemala bývať, aj sama povedala, že odíde, pričom vedeli, dokedy pracuje. Opakovane ju upozorňovali na to, že dvere pôjdu na renováciu, konkrétny dátum jej ale neuvádzali, pretože ani oni ho nevedeli. Tie prvé dvere nevrátili, tie sa pri renovácii rozpadli, tie druhé dvere vrátili. Tie prvé dvere sa rozpadli u známeho, ktorého meno ale nechcela uviesť. Čo sa týka listu, ktorý je založený v spise, ten písala ona, ona ho aj podpísala, a podpísal ho aj manžel.

Svedkyňa D. B., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že momentálne býva vo svojom vlastnom dome, bývala tam do roku 2012, dcéra, poškodená D. L., si potom našla priateľa, nejako sa nezhodli, ona z domu odišla a išla bývať do bytu, ktorý patril jej synovi. Z bytu jej ale vypovedali nájom z dôvodu, že ho chcú predať, tak oznámila dcére, aby jej v dome uvoľnila jednu miestnosť. Ona si do jednej miestnosti nanosila osobné veci, aj si ju zamkla, keď tam ale po čase prišla, dvere boli otvorené a jej veci odtiaľ povynášané. Doteraz vlastne nevedela, kam sa podeli. S tým nájomom sa dohodla tak, že sa odsťahuje do konca augusta 2018. Dom bol v dobrom stave, bolo tam všetko potrebné na bývanie. Obžalovaný s jeho manželkou raz prišli na J., tak aj s jej bratom sa rozhodli, že pôjdu do domu si opekať, pričom po chvíli tam prišli policajti, oni nevedeli, z akého dôvodu. V dome v tom čase bola aj poškodená aj s jej priateľom, nechceli ich do domu pustiť. Poškodená jej povedala, že keď tam príde, aby jej dala vedieť, že ona jej príde otvorí. Ona potom kázala obžalovanému, aby zobral vchodové dvere a zanesol opravárovi, vedela ale, že tam na povale boli ďalšie dvere, ktoré dovtedy mohli použiť. Tie dvere aj zobrali, dali si tam aj zámok a do domu ich nepustili. Potom volali políciu a tí povedali, aby ich do domu pustili. Obžalovaný vedel o tom, že na povale v dome boli aj druhé dvere, zatiaľ mohli použiť tie.

Na doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že zámok na izbe, kde mala svoje veci, bol vyvŕtaný vtedy, ako to bolo uvedené v obžalobe, zámky na kuchynke boli v poriadku. Od tých druhých dverí jej poškodená nedala kľúče, až potom, keď prišla polícia a povedala, že im majú dvere otvoriť. Poškodená jej bránila v užívaní vecného bremena napr. tak, že obžalovaný jej musel doniesť ohrievač, aby vo svojej izbe nezamrzla. Nevedela uviesť, prečo obžalovaný odniesol tie druhé dvere, ale vrátil ich. Dvere boli dvojdielne, odniesol obe krídla, pretože dvere patria k sebe. Ona chcela, aby poškodená odišla z domu od 01. 09. V dome bývala s poškodenou od roku 2012, potom odišla kvôli nezhodám s dcériným priateľom.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: výzvy obžalovaného (č.l. 16 - 18), kúpna zmluva (č.l. 21 - 25), výpis LV (č.l. 33 - 34), uznesenie Okresného súdu Zvolen (č.l. 35), rozhodnutia Správy katastra (č.l. 37 - 39, 266 - 269, 290 - 292), zápisnice o ohliadke miesta činu (č.l. 123 - 134, 195 - 202), výzva obžalovaného (č.l. 115), faktúra (č.l. 166), geometrický plán (č.l. 167 - 168), uznesenie o vrátení vecí (č.l. 179), zápisnica o vydaní vecí (č.l. 205 - 210), evidencia priestupkov (č.l. 257), odpis registra trestov (č.l. 338), fotokópia príjmového pokladničného dokladu (č.l. 339).

Súd rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 5T/100/2019 - 359 zo dňa 28.02.2020, ktorým obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. O odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 5To/49/2020 tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po vrátení vecí Okresnému súdu Zvolen na nové prejednanie a rozhodnutie obžalovaný súhlasil so zmenou v osobe samosudcu podľa § 277a Tr. poriadku.

Na hlavnom pojednávaní následne prokurátor uviedol, že sa v plnom rozsahu sa pridrižiava svojej záverečnej reči z predchádzajúceho hlavného pojednávania a tiež odôvodnenia podaného odvolania v ktorých bolo podrobne analyzované konanie obžalovaného v kontexte naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu. Uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou, podľa ktorej obžalovaný ako menšinový spoluvlastník sa nemôže dopustiť prečinu podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona. V čase skutku bol obžalovaný menšinovým spoluvlastníkom, keď jeho spoluvlastníctvo bol v pomere 1/6, o predmetný dom sa v podstate dovedy vôbec nezaujímal a až po samotných skutkoch, ktoré sú predmetom obžaloby si v ňom zriadil trvalý pobyt. Konanie obžalovaného bolo gradačného charakteru a je nepochybné, že takto konal schválne v úmysle dosiahnuť zväčšenie svojho podielu na predmetnej nehnuteľnosti. Napriek jeho spoluvlastníckemu podielu možno jeho konanie posudzovať aj v zmysle trestnoprávných ustanovení a je potrebné celé predmetné konanie obžalovaného posúdiť ako prečin neoprávneného zásahu do práva domu, bytu alebo nebytového priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona.

Obhajca súdu uviedol, že okresný súd sa v pôvodnom rozsudku stotožnil s jeho argumentáciou, že v tomto danom prípade nejde o trestný čin, ale o spor, ktorý má byť riešený v rámci civilného procesu. Túto možnosť podať žalobu o začatie civilného konania poškodená ani nevyužila, tým pádom vlastne nemôže byť postihovaný obžalovaný za túto jej pasivitu, tým, že bude stíhaný trestnoprávne. Uviedol, že považuje uznesenie Krajského súdu v danej veci zo dňa 30.06.2020 za doplňujúce voči odôvodneniu pôvodného rozsudku okresného súdu, kde odvolací súd veľmi správne konštatuje, že podielový spoluvlastník sa za týchto daných skutkových okolností nemohol dopustiť trestného činu, ktorý mu je kladený za vinu. Je úplne zrejmé z príslušných občianskoprávných ustanovení, že obžalovaný ako podielový spoluvlastník aj keď len menšinový v danom dome, je oprávnený užívať celý dom, pretože ide o ideálny spoluvlastnícky podiel, čiže nedá sa reálne vyčleniť v rámci stavebného priestoru rodinného domu časť, ktorá by pripadala na 1/6 spoluvlastníckeho podielu obžalovaného. Táto možnosť užívať obžalovaným celý dom, je limitovaná iba možnosťou, ktorú má tiež poškodená, ktorá tiež môže užívať vlastne celý dom. Pre poškodenú to, že má väčší spoluvlastnícky podiel, má význam len v tom, že ohľadne dôležitejších nakladaní s danou nehnuteľnosťou má väčšinu hlasov pri dohadovaní sa spoluvlastníkov, ako sa s nehnuteľnosťou naloží. Čiže nejaké faktické oprávnenie reálne viac ten dom užívať jej z väčšinového spoluvlastníckeho podielu nevyplyva.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“), priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Po takto vykonanom a zhodnotenom vyššie uvedenom dokazovaní súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Obžaloba kládla obžalovanému za vinu v podstate to, že dňa 07. 09. 2018 vymenil na budove garáže, letnej kuchynky a jednej izby v rodinnom dome zámky na vstupných dverách, pričom kľúče od nových zámkov neodovzdal poškodenej D. A., že dňa 11. 10. 2018 vošiel cez zatvorenú neuzamknutú bráničku do dvora predmetného rodinného domu a prešiel k dreveným vchodovým dverám, ktoré odomkol pravým kľúčom, tieto následne zvesil z pántov, naložil ich do svojho osobného motorového vozidla a odviezol, a že dňa 13. 10. 2018 vošiel cez zatvorenú neuzamknutú bráničku do dvora predmetného rodinného domu a prešiel k vchodovým dreveným, ktoré tam namiesto pôvodných zvesených dvier založila poškodená D. L., tieto zvesil z pántov a následne ich naložil do svojho osobného motorového vozidla a odviezol, čím mal oprávnenej osobe - poškodenej D. L., neoprávnene brániť v užívaní domu.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi poškodenou a obžalovaným, ako aj matkou a švagrinou poškodenej, už dlhšiu dobu prevládajú nezhody, týkajúce sa užívania rodinného domu, ktorého väčšinou podielovou spoluvlastníčkou je poškodená a ďalším podielovým spoluvlastníkom je obžalovaný, pričom ich matka má k rodinnému domu zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve neobmedzeného doživotného bývania a užívania rodinného domu (ako to vyplýva z LV na č.l. 34). Vykonaným dokazovaním tiež bola preukázaná vôľa a potreba svedkyne D. B. na výkone svojho práva - doživotného bývania a užívania rodinného domu, keďže v prejednávacom čase už nemala kde inde bývať, a tiež bolo preukázané, že obžalovaný aj so svojou mamou tieto skutočnosti poškodenej písomne oznámil. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená odmietla odovzdať kľúče svojej matke, aby tak mala prístup do rodinného domu, na požiadanie svojej matky obžalovaný najprv vymenil zámky na dverách, a potom aj zvesil prvé vchodové dvere do rodinného domu, pričom mal vedomosť o tom, že niekde v nehnuteľnosti sa nachádzajú náhradné dvere, ktoré aj poškodená následne použila a napokon obžalovaný, keďže poškodená opakovane odmietla dať matke kľúče od dverí do domu, zvesil a odniesol aj druhé dvere, ktoré potom aj za intervencie polície na miesto vrátil. Rozhodujúcim pre prejednávany prípad potom bolo posúdiť, či takéto zásahy do vlastníckeho práva zo strany obžalovaného napĺňajú znaky skutkovej podstaty neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. Porušenie vlastníckeho práva, v tomto prípade konkrétne narušenie práva vlastníka pokojne vec užívať, nie je samo o sebe trestným činom.

Z listinných dôkazov je pritom zrejmé, že poškodená podala na civilný súd žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 19C/24/2018). Súd taktiež poznamenáva, že výmena zámkov, a ich nahradenie inými zámkami, ani odnesenie dverí a výmena zámkov na nich, nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, pretože poškodenej, ako podielovej spoluvlastníčke, nič nebránilo v tom, aby tieto zámky nevymenila za vlastné, resp. aby nevymenila aj vchodové dvere, čo sa napokon aj v prejednávacom prípade stalo. Všetky úkony obžalovaného popísané v skutkovej vete obžaloby, ale nemali za následok neoprávnené bránenie poškodenej v užívaní rodinného domu, pretože tento mohla poškodená naďalej nerušene užívať (obžalovaný sa v rodinnom dome nenachádzal), a poškodenej nijakým spôsobom nezamedzil prístup do rodinného domu, ani jej inak nebránil vo výkone jej vlastníckych práv.

Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na to, že obžalovaný v čase skutku bol menšinovým podielovým spoluvlastníkom danej nehnuteľnosti. V zmysle ustanovení § 137 a § 139 Občianskeho zákonníka spoluvlastník nehnuteľnosti nemôže byť neoprávnenou osobou, ktorá zasahuje do vlastníckych práv. Spoluvlastníci sú oprávnení a povinní úkonov, ktoré sa týkajú ich spoločnej nehnuteľnosti spoločne a nerozdielne. Obžalovaný ako spoluvlastník nehnuteľnosti zo zákona má dispozičné právo s danou nehnuteľnosťou nakladať, teda jeho konanie nemôže napĺňať všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného zásahu do práv k domu alebo nebytových priestorov podľa § 218 ods. 1 Tr. zákona. Zároveň z vykonaného dokazovania ale vyplynulo, že konanie obžalovaného je možné posúdiť ako zjavnú schválnosť a provokáciu vo vzťahu k spoluvlastníčke - poškodenej a teda toto jeho konanie možno vyhodnotiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. V zmysle vyššie uvedeného teda súd podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku trestnú vec obžalovaného postúpil Okresnému úradu Zvolen, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie predmetného skutku ako priestupku.

Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody, ktorý uplatnil splnomocnenec poškodenej na hlavnom pojednávaní, z titulu kúpy nových vchodových dverí do rodinného domu, súd musí konštatovať, že v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku takýto návrh musel byť uplatnený najneskôr do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Vzhľadom na uvedené preto súd nemohol o nároku na náhradu škody rozhodovať, preto ani v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku poškodenu s uplatneným nárokom na náhradu škody neodkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať prokurátor sťažnosť, a to v lehote do 3 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Sťažnosť má odkladný účinok.